

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

III. Eum Lutherus ad partes suas traducere conatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

quidem primaria non Galliae tantum, sed universi etiam orbis sacrarum litterarum schola, pluribus regi ac senatu regio demonstravit, quam perniciose in eo erretur, quod ad litterarum professionem sine delectu passim quicunque admitterentur. Neque enim periculo carere, quod Grammatici etiam falcē in alienam messem mitterent, & Theologicarum serum susciperent tractationem. Sic enim fore, ut quisque hic Græcam, ille Latinam, alias aliam versionem exagitandam sibi sumerent, aut propriam comminiscerentur, sicque heresos virus doctrina sua inspergent. O bonum & salutare consilium, si modo ei fuisset obtemperatum! Beda quidem & Quercæus, uterque magni nominis Theologus (quos Genuensis Ecclesia Historia duas magnas bestias appellat) hac de re ipsi regem monuerunt: quem tamen immoderatus erga litteratos amor sic transversum rapuit, ut neminem doctrina commendatione insignem repudiari vellet: quin etiam aliud de venientibus plerisque luculentastipendia assignavit, disputationibus eorum ipse interfuit (Latinae enim lingue usum aliquem habebat, quamvis Historia Genevensis Ecclesiastica maternam tantum calluisse prodat) & eorum sermonibus quum alias, tum inter prandendum & cœnandum mirifice delectabatur, adeoque quovis Scholares filios suos appellabat. Quid tu, ajebat aliquando ad magnatem quendam, qui Scholari lapam inflixerat. An tu filii meis manum afferre aedes? Sane eum in animo habuisse constat, antequam moretetur, Professorum à se institutorum numerum augere, gymnasiumque amplissimum regia magnificentia edificare, in quo omne genus bonarum artium & linguarum doceretur, & ipsi Professores cum sexcentis scholaribus publico sumtu aleretur: quan in rem quinquaginta auroreorum millia annuo erogaturus esset.

III. Ulvero olim Syracusanus ille Archimedes admirabilium machinarum inventor, ad earum usum nūtil aliud poscebat quam pedem unum & alterum solidæ terræ, in quo eas statueret, facile deinde earum ope & artificio ad quæcumque pertinere ex possent, omnia ad se & quocumque vellet attracturus: sic Lutherus primarius schismatis & heresos architectus, non sine causa sibi persuaserat si magnum hunc Principem suum fecisset, de certro plana & expedita sibi fore omnia ad universam Franciam suis partibus adjungendam. In hoc uno omnem victoriam sibi spem positam, facile intelli-

gebat. Quare nihil æque cupiebat, quam liberū fibi ad hunc regem sive per litteras, sive per subordinatorum à se hominum sermones & colloquia, adiutum parare solitus. Magnos ante omnia captandos esse, reliquam turbam facile sequuturam. Sperabat enim quemadmodum Constantio Imperatore in Arrianisim lapsi, & Christiana religione à Juliano deserta, pestis eadem totum fere Imperium pervasit; sic rege hoc suæ factioi adjuncto, universam Galliam Lutherizaturam. Et sane ita est. Quemadmodum inferiores orbes cœlestes primi mobilis ductum sequuntur; & tota horologii machina admirabiliter inter se connexa, unius rotæ pondere circumagit: sic Principes moribus & actionibus reliquos facile quamcumque in partem flectunt, adeo ut virtus modo, sed etiam vitia eorum exprimere conentur, nec tam quid ab illis fieri debeat quam quid fiat, penisi habeant. Non ignorabat Lutherus, si apud ullam nationem illud verum sit quod Poëta dixit,

Mobile mutantur semper cum Principe vulgus;
illud apud Gallos longe esse verissimum, ut quireges suos paullo minus quam ipsum Deum colant, omnesque eorum actiones, tamquam similes, imitantur. Neque enim Gallorum rex subditorum personas tantum, verum etiam ipsos animos & corda sibi habet obnoxia. Hinc etiam non *Francie* modo, sed & *Francorum Rex* idem nominatur: quod non facile de alio quocumque inter Christianos rege dixeris. Sed, pro dolor! hunc devoti animi Gallorum erga reges suos affectum hæresis in multis novarum rerum studio captis non labeactavit modo, verum etiam pæne extinxit, ut historiæ nostræ series docebit.

Porro Lutherus, qui S. illam Apostolicam Sedium evertere penitus constituerat, ut firmissimam hanc ejus columnam & fulcrum convelleret, nihil omnino diligentæ prætermisit: commoda ad eam rem occasione usus, quod plerique qui doctrinam suam vñale exposituri, in Franciam concesserant, Lutheræ essent factiois, & ab ipso quid agendum esset bene instructi. Quin etiam ipse ad Regem scribere, & unâ cum commendatiis Saxonæ Ducis litteris, liberos suos ad eum mittere ausus est, quod intellexisset Principem illum librorum lectione vehementer delectari: protestans interim, ut tanto facilius fidem sibi faceret, nihil se aliud spectare quam ut mundum se nec à zizaniis mundetur, & Ecclesia tamq; am

E 2 A i x